

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Cap. XV. Capita 16. 18. 24. de Privilegiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

grinos in aliâ quàm suâ Diœcesi commorantes, hoc Decreto frui posse per dispensationem aut absolutionem Episcopi hujus recentis domicilii. 4. Episcopum posse à Confessario suo accipere absolutionem casus, à quo ceteros ipse absolvere potest.

Ad propositam quaestionem, an crimen coram duobus aut tribus testibus admissum sit occultum, quoad dispensationem, aut absolutionem, de quibus loquitur hoc Decretum? Respondet negativè, quoniam ejusmodi crimen probari potest; quod autem probari potest non est occultum. Non attendit, hic agi de facultate dispensandi, & facultate absolvendi, quæ sunt res favorabiles; itaque Decretum extendi potius quàm restringi debet.

CAPUT XV.

Capita 16. 18. 24. De Privilegiis.

Loquuntur de quibusdam Exemptionibus, quibus Concilium Tridentinum aut reipsa derogavit, aut derogavisse videtur cap. 11. Sess. XXIV. de reform. Hujus derogationis ratione FAGNANUS exponit hoc Caput & plura alia ejusdem Concilii cap. 2. & 4. Sess. VI. cap. 6. Sess. XXV. Caput 11. duplex genus Exemptorum ab Episcopali jurisdictione commemorat: alii sunt Exempti ratione Titulorum honorabilium Proto-notarii, Acolyti, Comitum Palatini, Capellani Regii, aliorumque, qui habitum & insignia horum Officialium habent, sive in Curia Romanâ, sive alibi. Idem est de iis, qui Titulos gerunt, aut Oblatorum quorundam Monasteriorum, aut Ministrorum quarundam Militiarum, aut Monasteriorum, aut Hospitalium, aut Collegiorum. Quoad hosce Titulares, eos in omnibus Ordinario subijcit Concilium, & quoad Regios Capellanos renovat cap. 16. de privileg.

Alii Exempti sunt ii, qui actu in iis Militiis serviunt, in ipsarum Dombus resident, sub earum obedientiâ vivunt. Idem est de iis, qui istarum Militiarum regulam professi sunt, quod probari debet coram Ordinario, non obstante quovis privilegio iis Ordinibus concessio, comprehenso etiam nominatim Ordine S. Joannis Hierosolymitani. Concilium non derogat Exemptioni horum posteriorum generum. Idem est de Exemptione ab EUGENIO IV. concessâ Domesticis Cardinalium in Curia Romanâ commorantium. Hos Ordinario subijcit Concilium quoad Beneficia, quæ in ejus Diœcesi possident. Hoc cap. referimus quoniam fusè exponitur in ejus Commentario in hos tres Textus. De Capellanis agit in primum: in secundum de Referendariis, quos contendit esse Officiales, de quibus loquitur hoc cap. 11. & in tertium de Oblatis, qui ibi nominatim commemorantur.

CAPUT XVI.

Caput 16. De privilegiis Capellanorum.

Principio observat Autor, quòd si privilegium Clericorum merè personale sit, Ecclesia non est Exempta; & si sit Locale, Personæ non sunt Exemptæ, si extrâ locum deliquerint: Idem est si extrâ hunc locum contrahant; aut res, quæ jurisdictionis materia sit, extrâ eundem locum sita sit.

2. Observat, quòd, juxta hunc Textum, eadem Persona poterat esse Curatus in unâ Ecclesiâ, & Canonicus in aliâ; sed hodie, juxta Concilium Tridentinum cap. 4. Sess. VII. cap. 12. & 17. Sess. XXIV. hæc Beneficia sunt incompatibilia, ratione obligationis ad residentiam.

3. Capellani Capellarum Regiarum subiecti sunt Ordinario, non verò Magistri ipsorum, quia Principes ipsi Ordinario subditi sunt: ex privilegio tantum ab illius jurisdictione sunt exempti, ut patet ex hoc Textu. Concilium non derogavit huic exemptioni, exceptâ vifitatione, cui subjacent, cap. 4. Sess. VI. cap. 6. Sess. XXV.

Tom. I.

4. Exemptio aliquandò partialis est; nempe quoad certa capita duntaxat: Talis erat ea, de qua loquitur hic Textus, quæ à Censuris Ordinarii solum protegebatur.

5. Fieri potest, ut personæ quædam, aut Ecclesiæ sint Exemptæ, & non exemptæ, & sic diverso jure censentur, adversus regulam, quæ dicit, hoc fieri non debere, & patitur hanc exceptionem.

6. Cùm quis possidet Parochiam non exemptam & Canonicatum exemptum, is subijcet Ordinario quoad omnia, quæ ad Curam animarum pertinent, & ab eo independens est, quoad ea, quæ Canonicatum spectant. Hoc in Regularibus accidit, qui sunt Curati cap. 11. Sess. XXV. de Regular.

Post has observationes quaerit Autor, an Religiosi, quibus cura animarum sæcularium non competit, delinquentes in administratione Sacramentorum, subijciantur coercitioni Ordinarii? Respondentque negativè, probat suam sententiam argumento negativo, scilicet, quia nullum est Decretum Concilii, quod eos disertè subijciat propter ejusmodi delictum: id autem facere solet, quoties eorum exemptioni derogare intendit, quod probat ex cap. 2. Sess. V. cap. 3. Sess. VI. & cap. 14. Sess. XXV. de Regul. Adijcere potuisset cap. 11. Sess. ejusd. ubi Regulares Curatos coercitioni Episcopali nominatim subijcit.

Idem probat per Declarationem Cardinalium, quæ fert, quòd si Religiosi sæcularium Confessionem audiant, sine approbatione Episcopi, eorum Superior Regularis eos punire debeat: idem est si extrâ suam Ecclesiam concionentur sine approbatione, & in suâ Ecclesiâ sine permissione Episcopi, & benedictione, etiam contra ejus voluntatem.

Postea refert in Congregatione statutum fuisse, necessarium esse, ut circa hoc fieret Constitutio, quæ subijceret punitioni Episcopi varia hæc delictorum genera, nec non ea, quæ committuntur à Regularibus circa Confessiones & administrationes bonorum Monialium eorum jurisdictioni subiectarum, & circa clausulam Monialium quarumvis; curam autem ejus minutam conficiendi sibi commissam fuisse, eamque à GREGORIO XV. fuisse conditam; atque omnia illa capita ipsi inserta fuisse: incipit ab hoc verbo, *Inscrutabili*, & legi potest *ibid.* nunc Declaratione Cardinalium circa illam Constitutionem, quæ fert, istam non subijcere Regulares Episcopali coercitioni, propter delicta in administratione Sacramentorum admissa, nisi cùm illa sæcularibus ministraverunt.

Hæc Declaratio 13. capita continet, quæ docent, quid Constitutio præcipiat, cùm autem ex responsionibus discatur quomodo intelligenda sit, earum summam subijcio.

1. Episcopus ex hujus Constitutionis vi non potest visitare Altaria Ecclesiarum Regularium neque Tabernaculum, neque Confessionalia.

2. Non potest iis præscribere neque loca, neque tempus, neque conditionem personarum sæcularium, quarum Confessiones audiant.

3. Nullam ex eâ autoritatem recipit, in personas nullius Diœceseos.

4. Prælati territorium habentes, exercere non possunt potestates hæc Constitutione concessas.

5. Cùm permittitur Episcopo assistere & præesse Electioni Abbatissarum, non ei datur jus illas confirmandi.

6. Confessarii Religiosarum, sive Extraordinarii, sive Ordinarii, non possunt audire Confessiones Religiosarum Monialium sui Ordinis sine approbatione Episcopi.

7. Idem est de Superioribus.

8. Confessiones aliter factæ nullæ sunt.

9. Approbatio generalis data Regularibus ad audiendas Confessiones non sufficit ad audiendas Confessiones Monialium.

10. Approbatio data pro uno Monasterio Monialium non valet respectu alterius.

R 2

11. Cons